

NOTRE DAME DE SION'LULAR DERNEĞİ

Sevgili NDS'liler,

Bültenimizin içeriğini ilkbahardan bu yana gerçekleştirdiğimiz etkinlikler, mezunlarımızdan haberler, yeni kitaplar, sergiler, söyleşiler oluşturuyor.

Daha önce grubumuzda da belirtildiği gibi Sr Isabelle ile Sr Monique yaşamlarına Fransa'da devam etme kararı aldılar. Gitmeden evvel kendileriyle yapılan söyleşileri bültenimizde okuyabilirsiniz.

Rahibelerimiz İstanbul'dan giderken bizlere güvendiklerini, onlardan sonra mezunları birleştirici unsurun Dernek olacağını düşündüklerini ifade ettiler; tabii ki bu bizim açımızdan çok büyük bir mesuliyet ama başarabilmek için çalışacağız.

Sr Isabelle'in önerisi ve okul idaresinin desteği ile bu sene yönetim kurulu olarak 2014 mezunlarının 23 Haziran akşamı okulumuzun bahçesinde gerçekleşen "diploma törenine" katıldık ve tören öncesi 25 yeni mezunu derneğimize üye yaptık. Törende okulumuzu derece ile bitiren ilk üç mezuna armağan olarak "150. Yıl" kitabımız ile "NDS belgesi" CD'mizi sunduk.

Fransa Başkonsolosluğu ile yaptığımız anlaşma uyarınca bu sene çok sayıda üyemiz (aidat borcu bulunmayanlar) vize kolaylıklarından yararlandı. Dernek başkanlığından aldıkları imzalı mektupla VFS GLOBAL'de "partenaire" gişeye başvuran üyelerimiz bu ayrıcalıktan hoşnut olduklarını belirtiyorlar.

Sevgili arkadaşlar,
Manisa'nın Soma ilçesinde 13 Mayıs 2014 tarihinde meydana gelen ve çok sayıda can kaybına yol açarak ülkemizi yasa boğan maden kazasının açtığı yaraları biraz olsun sarmaya yardımcı olmak amacıyla vefat eden işçilerin öğrenim gören çocuklarına

Derneğimiz Burs Yönetmeliği hükümleri çerçevesinde burs imkanı sağlamayı amaçlıyoruz.

Sizlerin desteği ve yardımları ile bu yılın Haziran sonu itibarıyla mezun olan burslu öğrencilerimizin bitirdikleri yüksek öğrenim kurumlarını şöyle sıralayabiliriz: İTÜ Petrol ve Doğalgaz Mühendisliği, İTÜ Uçak Mühendisliği, Boğaziçi Üniversitesi Elektrik-Elektronik Fakültesi, Van Yüzyıl Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi İşletme Bölümü, Ege Üniversitesi İşletme Bölümü, İstanbul Üniversitesi Psikoloji Bölümü, İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Uşak Üniversitesi Kimya Mühendisliği, Balıkesir Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi.

2014-2015 eğitim yılında da yine çok sayıda burslumuza mezun etmeyi umuyoruz.

Çeşitli üniversitelerde eğitim gören bu öğrencilerimiz, derneğimize yolladıkları ve bazı örneklerine bültenimizde yer verdiğimiz mektuplarla, katkılarınızdan dolayı size şükranlarını iletiyorlar. Geleceğe ışık tutacak gençlerimizi yarı yolda bırakmamak için aidatlarımızı bir an evvel ödemeye gayret edelim! Herhangi bir nedenle birikmiş aidat borcu olan üyelerimiz her ay 50.-TL

veya 100.-TL yatırarak taksitle ödeme yapabilirler veya ödemelerini dernek POS makinesinden taksitlendirebilirler.

Sizler için hazırladığımız etkinliklerimizde ve Lokalimizde buluşmak dileği ile hoşça kalın.

Lale Murtezaoğlu (NDS 64)

NDS'liler Derneği

Yönetim Kurulu Başkanı

Teşekkürler!

Derneğimize katkılarından dolayı;

(NDS 54) Ayseli Minkari,
(NDS 63) Kler Çiprut,
(NDS 68) Betti Özyel,
(NDS 69) Mine Haksal,
(NDS 71) Feride Altan,
(NDS 73) Sema Özbiçen,
(NDS 74) Semra Özdeş,
(NDS 77) Mayda Musabini,
(NDS 78) Nilgün Kardeşler,
(NDS 80) Ayşe Gençsoy,
(NDS 80) İncifem Memişoğlu,
(NDS 91) Ece Duyar,
(NDS 95) Yeliz Ülker Kern,
(NDS 06) Berkan Tomay,
(NDS 09) Leyla Ünsal,
İkbal Canik,
Özlem Salur'a

en içten teşekkürlerimizi sunuyoruz.

NDS'liler Derneği Yönetim Kurulu

LOKALDEN ETKİNLİKLER

Müdürler, Soeurler, Jüri Üyeleri ve Yönetim Kurulu

54 Mezunları

56 Mezunları

Gezi Grubu

Takı Sergisi

Bizlerle bu güzel dakikalarını paylaşan tüm NDS'lilere en içten teşekkürlerimizi sunarız.

Doğum Günü

Doğum Günü

Doğum Günü

Doğum Günü

Doğum Günü

Doğum Günü

TİYATROYA GÖNÜL VEREN BİR MEZUNUMUZ: (NDS 62) LEYLA TECER

Hazırlayan: (NDS 80) Ayfer Kalafatoğlu

Öncelikle röportaj teklifimizi kabul ettiği için Leyla Tecer'e çok teşekkür ederiz... Kendisini Devlet Tiyatroları'nda "yönetmen" ve "genel müdür yardımcılığı" kadrosuna atanan ilk kadın sanatçı olarak sahneye koyduğu eserlerle tanıyoruz. Kimi mezunlarımızı Leyla Tecer'i okulumuzun Türk müdür başyardımcısı ya da o zamanki deyimile "yardirektörü" Meliha Hanım'ın kızı olarak biliyor. Öncelikle o çok merak edilen soruyla başlamak istiyoruz biz de."

Meliha Tecer'in kızı olmak bir Sion'lu için ne ifade ediyor? Okulumuzun tarihçesini anlatan "150 Yılın Tanığı" isimli kitabımızda annenizin müdür olmasıyla ilgili ufak bir anı okumuştuk daha önce. Kendisinin okulumuzda göreve başlama sürecinde neler hissettiniz?

Annesinin -ya da babasının- görevli hele ki yetkili olduğu bir okulda öğrenci olmak her çocuk için zordur, çok zordur. Bunu çok erken öğrendim. Saint Benoît Kız Orta Okulu'na (o zaman lise değildi) başladığımda bir hazırlık yılı ile birlikte dört yıl benden beklenen "model olma"nın ne demek olduğunu yaşadım. Lise l'de NDS'e girdim; tam "öзgürüm" derken annemin gelmesini hiç istemedim. Derslerle sorunum yoktu. Ama NDS gibi ciddi disiplinli bir okulda da ufakık nedenlerle çok uyarıldım. Bir gün sınıflar taburla çıkıyor, Sœur Solangia beni durduruyor; daha önce taburda konuşmuşum, 11. sınıf "préfète"i şikayet etmiş; yüksek sesle, sert bir dille söyleniyor! Öğrencilere kendi gücünü gösteriyordu sanki! Sr Marie-Berthe ise farklıydı. Onun kimya ve Maliye Uz'un sosyoloji derslerinde sık sık dizlerimin üstünde yayına hazırladığımız "Yıllık"la uğraşırdım. Her ikisi de tatlı tatlı belli ederlerdi gördüklerini... örneğin küçük bir soru ile. Neyse ki yanıtlardım ve derse dönerdim. Bir de çocuk veya genç

açısından, annesini mahcup etmeme, onu üzecek bir davranışta bulunmama duyguları yaşıyor. Erken olgunlaştıran bir durum. O yıllarda çevrenin katılığı yüzünden okul değiştirmek zorunda kalan çocuklar duyardık ne yazık ki. Umarım ters yaklaşımlar artık geride kalmıştır.

Lisede nasıl bir öğrenciydiniz? Notre Dame de Sion size en çok ne kazandırdı?

İyi bir öğrenciydim ama çok çalışmazdım. Daha ilkokulda babam, iyi bir uykunun ertesi günkü dersleri iyi izlemek için gerekli olduğunu, geç yatmanın da zararlı olduğunu açıklamıştı. Ders dışı etkinlikler önemsenirdi. Pazar günleri ŞAN Sineması konserleri, tiyatrolar, hafta sonları ailece gidilen sinemalar gibi. Annem de Sion'da öğrenci etkinliklerine çok önem verdi, ciddi zaman ayırdı. Okul bana en çok sorumluluk duygusu, ve bir de sistematik kazandırdı. İş hayatımdaki metin analizleri, planlamalar, program, zamanlama, sentezler vb.. için hep o düşünce biçiminin sonuçlarından yararlandığımı söyleyebilirim.

Babanız ünlü şair, oyun yazarı, araştırmacı, eğitimci Ahmet Kutsi Tecer. Anadolu'nun kültür birikiminin gün ışığına çıkarılmasında büyük çabalar harcamış bu edebiyatçıyı biraz da sizden dinleyelim.

Yukarıda biraz anlatmış oldum. Eğitimciliğinin çok özel olduğunu yıllar sonra eski öğrencilerinden dinledim. Hatta "o zaman bu kadar anlamıyorduk" da söylenenler arasında. Doğaldır. Gençlikte değerlendirmek kolay değil. Önemli olan zamanın süzgecinden geriye kalanları anlayabilmek. Anadolu sevdasından hiç vazgeçmedi. Öz değerlerimizi, Cumhuriyet ile gelen Batı eğitim örnekleriyle kaynaştırmak için çalışıyordu. Onun ne çok kaynağa el attığını, günümüze gelinmesinde açtığı yolları bugün halkbilimciler

değerlendiriyorlar. Bence 1930'lu 40'lı yıllarda Anadolu'da yolculuk yapmanın koşullarını, telefon, bilgisayar, fotokopi değil kurşun kalem ile saman kâğıtlara tutulan notlardan eser çıkartıldığını düşünmek bile Cumhuriyet aydınlarını daha yakından tanımamızı gerektiren nedenlerdir.

Sizde sanata eğilim nasıl başladı?

Lise 1 sırasında. Üniversiteler arası amatör tiyatro festivalleri gibi etkinlikleri izleyerek olmalı. Lise sonda Fransız Edebiyatı öğretmenimiz Mlle Jeanne Françoise Jourgetoux 20.yüzyılı izleyen, geniş kültürlü bir insandı. (Ne yazık ki çok çabuk ayrıldı okuldan.) Onun yol göstermesiyle sınıf arkadaşım Fusun Şahin Erbulak ile İnesco'nun ünlü piyesi "İskemleler"i oynadık (1962). O yaşlı kadın ben de yaşlı erkek! Orada aldığım tat seçimimde belirleyici oldu.

Emekli olmanıza rağmen bir vefa örneği olarak babanızın yazdığı "Köşebaşı" adlı tiyatro eserini yöneterek tekrar Ankara Küçük Tiyatro'da sahnelenmesini başarıyla sağladınız. Bu fikir nereden doğdu?

Vefa örneği bana ait değil. O yıllarda Devlet Tiyatroları Genel Müdürü, aynı zamanda iyi bir sanatçı olan Lemi Bilgin'di. Küçük Tiyatro 27 Aralık 1947'de başta Muhsin Ertuğrul'un çabalarıyla açılmıştır. Açılış oyunu

için seçilen "Köşebaşı"dır. Artık Türk Tiyatrosu tarihinde bir "köşetaşı" diye nitelendirilmektedir. 2007'de 60.yıl kutlamasını aynı oyunla yapmak fikrinden yola çıkan Lemi Bilgin'e ben de oyunun sonunda ilk oynayan sanatçıları selamlayarak destek vermiş oldum. Yine onun isteği ile hazırlanan "Küçük Tiyatro ve Köşebaşı" adlı özel bir kitap da kazandık. En değerli anılarımdan biridir.

Ayrıca babanızın oyunlarından Köşebaşı, Satılık Ev ile Bir Pazar Günü'nü "Ahmet Kutsi Tecer Bütün Eserleri I" adlı kitapta topladınız. Külliyyatının tamamı için ne gibi projeleriniz olacak?

Proje çok, uygulama az desem... Bütün Oyunları 2 ve 3 dosyaları hazır. Ayrıca ona gelen mektupları da topladım ama kitap yapma zamanı gelmemiş demek ki!

Sevindiğim bir gelişme var: Kadıköy Belediyesi İskele Meydanı'ndaki eski kaymakamlık binasını yenileyerek Tarih, Edebiyat ve Sanat Kitaplığı olarak hizmete açtı. Ben de babamın bütün kitaplığını oraya veriyorum. Önce 700 kadar Fransızca felsefe kitabı teslim ettim. Umarım bu dalda çalışanlar için yararlı bir kaynak olur.

Bir tiyatro yönetmenini başarıya götüren en büyük unsur oyun seçimi mi yoksa seçilen oyuncu kadrosu mudur? Devlet Tiyatroları'nda sahneye konulan oyunların dün ve bugününü

karşılaştırırsanız büyük değişiklikler oldu mu?

Tiyatro canlı bir toplu sanattır. Seyirci karşısında kesip baştan alma şansı yoktur. O AN'dır. Özelliği, heyecanı da budur. Başarı için eldeki oyun, yönetmen, oyuncular, teknik görevliler arası uyum sağlamak ön koşuldur. Evet oldu. 67 yılda ülke genelinde 59 sahneye ulaşıldı. Yalnız konservatuvar mezunları sınavla alınırdı. Artık üniversitelerin oyunculuk bölümünü bitirenler de sınavla giriyorlar. Bir yandan iyi oldu, çeşitli yaklaşımlar birleşti. Öte yandan Türkçe konuşma eğitimi zayıfladı. Bu da "doğru anlaşılacak" açısından oyuncuya kaybettiriyor. Şarkı söylerken detone sesler basmak gibi. Yani melodi bozuluyor. Genç oyuncuların, yeni yetişenlerin bu konuda kendilerini geliştirmeleri gerek.

Sizinle aynı tutkuyu paylaşan tiyatrosever mezunlarımız ve gençlerimiz için önerileriniz var mı? Bu yolda başarının sırrı nedir sizce?

Sanat dalları çocuğun bedensel, zihinsel gelişiminin yanı sıra ruhsal gelişimi için şart. Duyarlılığı gelişmiş bireyler olmazsa anlayışlı toplumlar da olmuyor. Dünyanın farklı ülkelerine baktığımızda bunu açıkça görebiliyoruz. Sanat için, tiyatro için çok zor bir dönemdeyiz. Kapılar sürekli kapatılmakta. Ama insanla beraber var olmuş bir olgu bitmez, ölmez. Ancak susturulur. Sonra yeniden canlanır. Toplum zaman

kaybeder. Öte yandan, onlarca genç kendi çabalarıyla tiyatro kurup oyunlar oynuyor. Onları izleyerek destek olmak günümüz aydın gençliğinin görevidir. Hem iyiyi kötüden ayırabilmek de çok izlemek ister.

Tiyatro tutkunları meslek edineceklerse tehlikeleri göze alarak başlamalıdır. Kendilerini çok yönlü yetiştirerek mesleğin her dalıyla ilgilenip yazarlık, oyunculuk, yönetmenlik, çeviri, dekor-giysi tasarımı, ışık teknikleri, sahne müziği gibi bir bütün içinde en uygun yere oturturlarsa, başarı daha kolay gelir. Ünlü sözdür: "Sanat uzun hayat kısıdır."

Bana zaman ve yer ayırdığınız için çok teşekkür ediyorum.

(NDS 62) LEYLA TECER

Leyla Tecer, İstanbul NDS Fransız Kız Lisesi'ni bitirdikten sonra (1962), Ankara Devlet Konservatuvarı Tiyatro Bölümü ile DTCF Fransız Dili ve Edebiyatı Bölümü'nü bitirdi (1966). Eğitimini Paris'te İTİ'ye bağlı Uluslararası Tiyatro Üniversitesi'nde sürdürerek 1968'de Ankara Devlet Tiyatrosu'nda göreve başladı. 1972-75 arası yurtdışında, çocuk tiyatroları özellikle de çocuklarla tiyatro üzerinde çalıştı.

Oyunculuk ve yönetmenlik yaptı. Ankara Sanat Kurumu en iyi yönetmen ödülünü aldı (1985). Yönettiği oyunların hemen hepsi çeşitli dallarda ödüllendirildi.

İlkokul ile liselerde oyunlar sahneledi. DTCF Tiyatro Bölümü'nde, Erciyeş Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde dersler verdi.

2002 yılında kendi arzusuyla emekli olduktan sonra 2007'de konuk yönetmen olarak Ankara Küçük Tiyatro'nun açılışının 60. yıldönümü için "Köşebaşı" oyununu sahneledi. Çevirileri ve yayına hazırladığı kitaplar vardır. C.Goldoni'den N. Adabağ ile çevirdikleri "Sevgililer" Haziran 2014'de İş Bankası Yayınları arasında çıkmış bulunmaktadır.

GALATA TURUMUZ...

Hazırlayan: (NDS 69) Ayfer Çağlayan

Bulutlu bir İstanbul sabahı Tünel'de buluştuk arkadaşlarla... ve Tarık Zafer Tunaya Kültür Merkezi'nden aşağı doğru yürüdük. İlk durağımız Serasker Çıkamazında İsveç Sarayı'na ait ahşap İsa Mesih Kilisesi oldu, Değişime uğramış apartmanlar arasında ikinci durağımız ise 19.yy yapımı neogotik Kırım Kilisesi idi. Sağ tarafta, Galata Mevlevihanesi'nin hemen arkasındaki yolda bizi en çok etkileyen ise Yapı Kredi Bankası'nın kurucusu Kazım Taşkent'in, ölen oğlu Doğan Taşkent anısına yaptırmış olduğu görkemli Doğan Apartmanı oldu. Tadilat görmüş bu muhteşem binadaki dairelerin bir zamanlar yoksul, imkanları kısıtlı insanları barındırırken bugün artık lüks rezidanslar olarak kullanıldığını öğrendik. Biraz daha ilerlediğimizde önümüze açılan meydanda bütün heybetiyle Galata Kulesi duruyordu, etrafında bir tur attık ve yolumuza devam ettik.

Biraz daha aşağılarda Yüksek Kaldırım bölgesinde 1900'de Avusturya kökenli Yahudiler tarafından kurulan, İstanbul'un tek aktif Aşkenaz Sinagogu'nu gördük, yolumuzun devamında Avusturya Sen Jorj Hastanesi, hemen karşısında artık Devlet Göz Hastanesi olarak hizmet veren İngiliz Hastanesi yer alıyordu. Yolumuzun üzerindeki sokaklar nice tarihi binayı barındırıyor, bu şehirde doğup büyümüş bizleri, şimdiye kadar

yabancı kaldığımız, hiç tanımadığımız bu gizli hazineleri yeni keşfetmenin şaşkınlığına sürüklüyordu. Camondolar'a ait pek çok heybetli taş bina, Dr. Markus Kültür Sanat Merkezi, Latin Katolik Dominiken Kilisesi bunlardan sadece bir kısmı idi. Karaköy'e iyice yaklaşmıştık, Bankalar Caddesinin biraz üstünde vaktiyle Fransız Kolonisinin görkemli merkezi ve kasası olarak bilinen ama şimdilerde adete harabeye dönmüş olan Sen Piye iş hanına ulaştık. Osmanlı'nın ilk devlet bankası olan Osmanlı Bankası kurulduğunda, Sen Piye Handaki altın ve paraların çuvalarla bu bankaya taşındığını da öğrendik. Karaköy'e varmadan son ziyaret durağımız muhteşem Osmanlı Bankası oldu. Kasa dairesine inip hâlâ muhafaza edilen eski Osmanlı banknot tomarlarını görmeyi de ihmal etmedik. Karaköy Meydanında Tünel'in hemen yanı başında İstanbul'un tek Türk Musevileri müzesi olan 500.Yıl Vakfı Camondo Müzesini de gezerek öğleden önceki turumuzu tamamlamış olduk.

Tophane'ye doğru yürüyüp öğle yemeğimizi muhteşem deniz manzaralı Karaköyüm restoranda yedik. Yemekler pek lezzetli idi, ardından sohbetler edildi, çaylar kahveler içildi ve yola devam denildi... İlk durak İtalyan mimarisi ile inşa edilmiş eski bir Ceneviz kilisesi olan

bugünkü Arap Camii oldu. Daha sonra 18. yy.da camiye çevrilmiş eski bir Bizans mahzeni, bugünkü ismiyle Yeraltı Camii'ni ziyaret ettik. Burası Bizanslılar'ın yaptığı Kastelion Kalesinin zindanı olarak kullanılmış, kalenin altındaki kolonlarla Sirkeci arasına bağlanan zincir, gemilerin Haliç'e girmesini engelliyormuş. İstanbul'un Osmanlılar'ın himayesine geçmesiyle burası silah cephaneliği olarak kullanılmış ve o yıllarda kurşunlu mahzen camii olarak anılmış. Yolumuza devam ettik, daha göreceğimiz bitmemişti, ara sokaklardaki üç Rus apartmanının üzerinde Rus şapelleri vardı. Altındaki kafelerde insanlar oturuyor nasıl bir tarihin altında oturduklarını belki de bilmiyorlardı. Aya Nicolas ve Aya Pandeleymon isimli Rum Ortodoks Kiliseleri ile Surp Pırgiç ve Surp Luzavoric Ermeni Katolik Kiliseleri de o günkü programımızda yer alan diğer mekanlardı.

Akşam oluyordu, yorgun düşmüştük ama o güne kadar yaşadığımız şehrin sakladığı nice değerlerin hiç olmazsa bir kısmını tanımış olmanın hazzını taşıyorduk. Vedalaştık, gözlerimizin önünden film şeridi gibi geçen görüntülerin eşliğinde evlerimizin yolunu tuttuk. Güzel bir gün geçirmiş, yıllarca içinde yaşadığımız bu eşsiz şehre bir kere daha hayran olmuştuk...

KISA HABERLER...

Türk Üniversiteli Kadınlar Derneği'nin her sene bilim, medya ve sanat alanlarında verdiği ödüller kapsamında 2014 yılı medya ödülü mezunumuz Yazgülü Aldoğan'a 15 Mart Cumartesi günü Levent Kültür Merkezi'nde sunuldu.

(NDS 71) Estreya Seval Vali'nin Bernard Benyamin & Yohan Perez'den çevirdiği "Ester'in Şifresi" isimli kitap Gözlem Gazetecilik Basın ve Yayın tarafından yayınlandı.

Ressam Mehmet Gülerüz'ün resim sanatının yaşamımıza etkilerini irdelediği "Resmigeçit" isimli kitabını yayına gazeteci-yazar (NDS 76) Ayşegül Sönmezay hazırladı. Kitap İş Bankası Kültür yayınları tarafından yayınlandı.

(NDS 85) Elif Edes Tapan Turkmax Gurme kanalında sinemayı ve yemek pişirmeyi sevenler için "Olsa Da Yesek!" isimli bir program yapıyor. Her hafta ünlü bir konuğu ile hafızalarda yer etmiş bir filmin yemek sahnesini izliyor, sonra da mutfağa giriyor; filmdeki yemeği birlikte yapıp tadarken yemekten, sinemadan, hayattan konuşuyorlar.

(NDS 87) Aylin Yengin'in Robert L. Stevenson'dan çevirdiği "Dr. Jekyll ve Mr. Hyde" isimli roman ile Marie-Sabine Roger'den çevirdiği "Allak Bullak" isimli roman Kırmızı Kedi Yayınevi tarafından yayınlandı.

(NDS 87) Müge Tanurhan Gül üyesi olduğu İstanbul Avrupa Korosu (İAK) ile 24 Haziran akşamı St Esprit Katedrali'nde verdiği konserde Gabriel Fauré'nin unutulmaz eseri Requiem'i Türkiye'de son zamanlarda çeşitli nedenlerle hayatını kaybeden tüm insanların anısına seslendirdi.

(NDS 90) Lara Sayınsoy Dorner İstanbul Akasya AVM'deki KidZania 'nın genel müdürlüğü görevine getirildi. 1999'da Meksika'da doğan, 4-14 yaş arası çocuklara hitap eden KidZania konsepti çocukların kendileri için yaratılan mini şehirde hayata dair bilgileri eğlenerek edinmelerine yönelik bir proje olma özelliği taşıyor.

(NDS 90) Ayşe Serpil Şengör, <http://www.biricikdunyam.com/> isimli kadınlara yönelik sitede perşembe günleri yaşam ile ilgili yazılar yazıyor.

Romain Puertolas'ın "Bir İKEA Dolabında Mahsur Kalan Hint Fakirinin Olağanüstü Yolculuğu" adlı kitabı (NDS 91) Ebru Erbaş'ın tercümesiyle Can Yayınları tarafından yayınlandı.

(NDS 94) Aylin Koçunyan doktorasını çalışma dili İngilizce ve Fransızca olan European University Institute (Floransa) Tarih Bölümü'nde bitirdi.

FRANSA'DA İNGİLİZCE VE FRANSIZCA ÜNİVERSİTE EĞİTİMİ

LİSANS / BACHELOR / MASTER / MSc / MBA

Üniversite Kabul Garantisi, Kayıt, Yerleştirme, Tüm İşlemlerde Tam Destek

- DEVLET ÜNİVERSİTELERİ
- GRANDES ECOLES
- ECOLES SPECIALISEES
- Grandes Ecoles Giriş Sınavları HAZIRLIK OKULLARI
- Grandes Ecoles MESLEKİ YAZ PROGRAMLARI
- GENÇLİK YAZ - KIŞ KAMPLARI ve DİL OKULLARI

- Communication
- Architecture
- Cinéma
- Télévision
- Publicité
- Mode
- Luxe
- Gastronomie
- Ingénierie
- Tourisme
- Finance
- Marketing
- Management
- Design
- Droit
- Relations Internationales

Diğer Ülke Seçenekleri için
Uzman Danışmanlarımıza
Başvurunuz

**ÖĞRENCİLER İÇİN
UYGUN KONAKLAMA İMKANLARI
STÜDYO / YURT / PAYLAŞIMLI EV**

+90 530 521 96 72

'birlikte başaralım'

Dr. Belgin BİLGE (NDS' 87)

Professeur à l'Université Paris I - Panthéon Sorbonne
Docteur en Sciences de l'Information et de la Communication
Spécialité: en Sociologie de la Communication et des Médias
Enseignante et Chercheur en Communication

www.mosaicedu.com

2014 NDS EDEBİYAT ÖDÜLÜ “KAHROLSUN DOSTOYEVSKİ” ROMANIYLA ATIQ RAHİMİ'YE VERİLDİ!

Notre Dame de Sion Fransız Lisesi ile Notre Dame de Sion'lular Derneği tarafından verilen NDS Edebiyat Ödüllerinin altıncısının sahibi, “Kahrolsun Dostoyevski” adlı romanıyla Afganistanlı yazar Atiq Rahimi oldu.

Fransa'da yaşayan yazar, ödülünü 28 Mayıs 2014 akşamı Fransız Sarayı'nda yapılan törenle Fransa Başkonsolosu Muriel Domenach'ın elinden aldı.

(NDS 91) Ebru Erbaş'ın Fransızcadan çevirdiği “Kahrolsun Dostoyevski” Can Yayınları tarafından basıldı. İlk kitaplarını Farsça, son iki kitabını ise

Fransızca olarak kaleme alan Atiq Rahimi'in “Sabır Taşı” adlı romanı Fransa'da 2008 Goncourt Ödülüne layık görülmüştü. Atiq'in romanları yalın ve Fars masallarını andıran lirik

üslubu ile dikkat çekmektedir.

Gazeteci, yazar, akademisyen NDS mezunlarından oluşan dokuz kişilik jürinin başkanı (NDS 62) Tomris Alpay, Atiq Rahimi'nin ödül alan eserini şu cümlelerle anlatıyor: “Kahrolsun Dostoyevski”, yasaya başkaldırının parlak kinayeye olduğu kadar, şiirsel parlıltıyla anlatıldığı, kara mizah titreşimlerinin yer aldığı, Dostoyevski'nin başyapıtının yaratıcı bir şekilde Atiq Rahimi tarafından biçimlendirilmesi; adalet, ölüm, suç, ceza, ihanet kavramlarının yeni bir deltada canlandırılması ve sorgulanmasıdır.

ANİ DİPLOMALARI TÖRENİMİZ

24 Mayıs 2014 Cumartesi günü geleneksel “Anı Diplomaları” törenimiz her yıl olduğu gibi bu yıl da Mövenpick Otel balo salonunda gerçekleşti.

Okul Müdürümüz M. Yann de Lansalut, Türk Müdür Başyardımcımız Suzan Sevgi, Sr Monique ile Sr Isabelle, eski Türk Müdürümüz Gönül Orhonlu, öğretmenlerimiz Liji Çizmeciyan, Bilhan Erdemli, Bengi Adanır törenimize katılarak bizlere şeref verdiler.

Yüze yakın mezunun katıldığı törenin bu sene bazı özellikleri vardı: ilk defa 70. yıl anı diploması sunuldu; okulumuzun eski öğretmenlerinden (NDS 44) Liji Çizmeciyan törende yaptığı kısa konuşmada okula olan

gönül bağını dile getirirken tüm mezunların bu mutlu anı tatması

dileğinde bulundu. Kızı ve torunu da mezunumuz olan Ayseli Minkari'nin başkanlığında 60. yıl diplomalarını almaya gelen 54 mezunları ise son derece heyecanlıydı.

30. yıl diplomasını alan mezunlar arasında okulumuzun İngilizce öğretmeni Jülide Burdurlu Dağtekin bulunuyordu. Aynı sınıftan Maruşka Manof Nedyalkof 30. yıl diplomasını alırken oğlu öğrenci birliği eski başkanı Geo Nedyalkof da 10. yıl diplomasını aldı. 20. yıl anı diplomalarını almaya gelen 94 mezunları arasında ise yıllardır yönetim kurulumuzda çalışan arkadaşımız Lena Yeniorgan ve Neslin Değişen Sesi ilköğretim okulunda görev yapan Beril Kebabcı vardı. Sekiz yıllık eğitimin ilk erkek mezunları da bu yıl 10. yıl anı diplomalarını aldılar ve derneğimize ilgi göstererek üye oldular.

Seneye 1945-1955-1985-1995 ve 2005 mezunları ile aynı ortamda buluşmak dileği!

YAZA MERHABA PARTİSİ

Hazırlayan: (NDS 69) Ayfer Çağlayan

Eski yıllarda yazın yaklaştığını okulumuzun bahçesinde tomurcuklanan ağaçlardan anlardık. Birkaç senedir tekrarladığımız ve artık geleneksel hale gelen “Yaza Merhaba Partileri” ile yazılarımızı duvarlardan sarkan rengârenk çiçeklerin altında, her

yaştan NDS'li kardeşlerimizle müzik eşliğinde neşe içinde karşılıyoruz. Bu yıl da öyle oldu, ılık bir Haziran akşamında bahçemizde bir araya geldik, yedik içtik, güldük söyledik, şarkılar dinledik, dans edip eğlendik ve yeni bir yaz mevsimine daha böylece “Merhaba” dedik.

2014 NDS EDEBİYAT ÖDÜLLÜ ÇEVİRMEN: (NDS 91) EBRU ERBAŞ

*Bir gün bir Rus bir Gürcü'yle
karşılaşmış.*

*Gürcü şarkı söylüyor ve ağlıyormuş.
Rus, "neden ağlıyorsun?"
diye sormuş.*

*Gürcü, "söylediğim şarkının
sözlerinden" diye yanıtlamış.
"Ne anlatıyor şarkıda?"*

*Gürcü Rusçaya çevirerek söylemiş:
"Bir kuş geldi, ağacın dalına kondu,
biraz dinlendi, sonra uçuştı gitti..."
"Bu sözlerde ağlanacak ne var ki?"
"Haklısın; Rusçasında ağlanacak bir
şey yok ama Gürcücesi çok acıklı..."*

Atiq Rahimi'nin romanının çevirisiyle layık görüldüğüm NDS 2014 Edebiyat Ödülü, aslında hayatımda aldığım ikinci çeviri ödülüydü ve ilk ödülümü de yine lisemden, öğrenciliğim sırasında almıştım. Lisede, seçmeli aktivite dersinde Mlle Seta Şirinyan'ın "club de la traduction"una devam ediyordum ve ilk ödülümü de yıl sonunda yapılan çeviri yarışmasında kazanmıştım: İç kapağına iliştirilmiş "Prix de la traduction, 1990" notuyla halen kitaplığımın en değerli köşesinde sakladığım bir çeviri kitap.

Bu ilk ödülün de anlamı büyük oldu benim için; çeviri konusunda sarsılmakta olan özgüvenimi toparlamamı ve belki de bu işi becerebileceğimi düşünmemi sağladı. Çünkü daha ortaokulda, bir otomotiv dergisinde çalışan mahallemin gazeteci abisinin, Fransız dergilerinden makaleler çevirmemi önermesiyle ilk çevirilerimi yapmaya başlamış ve bir cahilane hevesle aslında benim için çok erken, boyumu hayli aşan bir işe giriştiğimi kısa sürede anlamıştım. Otomobiller gibi, halen en ufak bir ilgim ve bilgim olmayan bir alandaki o teknik metinlerin altında ezileyazmıştım. İnternetin, bilgisayarın da olmadığı o yıllarda zavallı babamı esir almıştım. Halen "şasi, karoseri" gibi sözler bana o günleri hatırlatır. İyi kötü yayımlandı o makaleler dergide ve hemen akabinde 'yenilen pehlivan güreşe doymazmış' misali, yine bir tesadüf sonucu Fransız edebiyatının çok ağır bir eserini çevirmeye girişmemle bu kez gerçek hezimetini tattım ve o proje akim kaldı. İşte o ilk ödül bu koşullarda

imdada yetişmişti.

Lise son sınıfa geçtiğim yaz babamı kaybedince bu kez çeviri, maddi

zorluklarla birlikte gündemime oturdu. Üniversite sınavlarına hazırlandığım o yıl, İletişim Yayınları'ndan iki çeviri kitabım yayımlandı. Üniversitenin ilk iki yılında okulun yanı sıra bir çeviri bürosunda çalıştım ve o büro tecrübesi benim mesleki eğitimim oldu. Hemen her alan ve düzeyde çeviri yapabilecek tekniği kapmış hatta noterde yemin bile etmiş bir çevirmendim artık. Üstelik sevilmeden asla kahrı çekilmeyecek bu işi çok da seviyordum ama bu kez de tosladığım acı gerçek şuydu ki ülkemizin koşullarında bu nitelikli, yoğun emekli işten asla tatminkar bir gelir elde edilemiyor üstelik insanın sosyal güvenlik gibi temel haklarını da büyük ölçüde unutmaması gerekiyordu. Özetle geçim derdiyle başladığım çeviri işini meslek olarak sürdürmemin önündeki engel yine geçim derdiydi; hayatın, daha doğrusu Türkiye'deki hayatın garip çelişkisi!

Ama tüm çileli aşklar gibi, keyfine bir kez varınca tamamen vazgeçmek de pek mümkün değildir bu işten. Çilekeş, münzevi, mütevazı, müşkülpesent, kılı kırk yaran hatta biraz da takıntılı tiplerdir çevirmenler; bizim okulun değerler profiline de pek uygun gibi, değil mi? "Sanki tam da dilimin ucunda?", "Aslında onun tam da bir güzel söylenişi olacaktı ama?" diye diye edilen sabahlardan sonra cuk oturan o cümleyi kurmanın yaşattığı zafer hissini, baştaki alıntıya dönersek; o türkünün Rusçasını dinleyenleri de ağlatabilmenin keyfini,

moda tabirle, "anlayamazsınız..." "Acaba gözden kaçırdığım bir şey olmuş mudur?" "Aman, bir daha okuyayım," diye titizlene titizlene teslim ettiğiniz kitap hakkında yayımlanan eleştirileri okurken "acaba çeviriye de bir cümleyle değinmişler midir" diye satırları taramanın burukluğunu da... Dolayısıyla eğitimini aldığım diğer alanlarda çalışırken çeviri de hayatımda hep var olmaya devam etti.

Ve uzun süre klavye başında oturmak kaynaklı fiziksel arazlar, yoğun çalışma sonrası zihinsel yıpranma emarelerinden başka, kötü çevrilmiş bir eseri okuyamama, hatta kötü çeviri karşısında öfkeye kapılma gibi mesleki deformasyonlar da gösterir çevirmen. Evet, bazen öfkelenirsiniz çünkü Türkiye'de özlük hakları gibi mesleki standartlardan, düzenleyici bir merciden, kapsayıcı bir meslek örgütünden de yoksundur çevirmenlik. Çevirmenin emeği hak ettiği maddi karşılığı bulamadığı gibi ne işini iyi yapan anlamlı bir takdir görür ne de kötü işe yaptırım vardır.

İşte bu duygu ve düşüncelerle yapmıştım, 25 Mayıs'ta, Palais de France'taki ödül töreninde o konuşmayı: "NDS Edebiyat Ödülleri, çevirmenlerin çok sıkıntılı koşullarda üretim yaptığı ve çeviriyi teşvik eden başkaca ödülün neredeyse bulunmadığı ülkemizde, çeviriyi de ödüllendirerek bu alanda önemli bir boşluğu doldurmaktadır. Dolayısıyla böylesi bir ödülü var eden Notre Dame de Sion Lisesi Müdürü Sayın Yann de Lansalut'ye ve Türk Müdire Sayın Suzan Sevgi'ye şükranlarımı sunarım. Değerli jüriye, ön jüriye, mezunlar derneğine, sekreteryaya ve NDS edebiyat ödülleri başarsına katkıda bulunan herkese çok teşekkür ederim.

Evet, teşekkürler NDS, iyi edebiyatçılar, iyi çevirmenler yetiştirdiğin için. Ve en çok da tıpkı iyi edebiyatçılar, iyi çevirmenler gibi sen de, artık bu ülkede pek karşılığı kalmamış bazı değerleri, sakın ama kırlmaz bir inatla muhafaza ettiğin için.

TIP ALANINDAKİ BAŞARILI TEMSİLCİMİZ: (NDS 80) BİLUN GÜROCAK GEMİCİOĞLU

Hazırlayan: ((NDS 80) Ayfer Kalafatoğlu

2010-2012 yılları arasında Türk Toraks Derneği merkez yürütme kurulunda bilimsel komite başkanı olarak görev yaptınız ve 2013 yılında ERS (European Respiratory Society - Avrupa Solunum Derneği) Türkiye delegesi seçildiniz. Uluslararası dernek ve kuruluşlarda bir Türk ve en önemlisi bir kadın olarak ülkemizi temsil etmek nasıl bir duygu? Bu başarı hikayesini nelere borçlusunuz?

Türk Toraks Derneği (TTD), özellikle göğüs hastalıklarında ve aynı zamanda tıp camiasında saygınlığı ve tanınırlığı çok yüksek bir dernektir. Derneğin yapısı, işleyişi pek çok dernek tarafından örnek alınmıştır. Bu nedenle bu göreve seçilip bunu yürütebilme onuruna ulaşmış olduğum için tabii ki çok mutlu oldum. Halen derneğimiz onur kurulunda ve derneğimizin, Dünya Sağlık Örgütü'nün bir kuruluşu olan GARD (Global Alliance against Chronic Respiratory Diseases) temsilcisi olarak görev yapmaktayım. Bilimsel komite başkanı seçilmemde NDS'den aldığım eğitimin büyük katkısı olduğunu düşünüyorum.

ERS Türkiye delegesi seçilmem 2013 yılında gerçekleşti ve bu yıl eylül ayında bir başka arkadaşımın üç seneliğine bu görevi devraldım. Türkiye'deki ERS üyesi hekimlerce bu göreve seçilmem de, meslektaşlarımdan Avrupa Solunum Derneği ile ilişkileri yürütmek üzere beni yetkin görmüş olmaları da tabii ki büyük mutluluk verdi. Daha önce de Avrupa Solunum Derneği ile TTD Bilimsel Komite Başkanı olarak ve daha önceki TTD Astım Çalışma Grubundaki görevlerim nedeni ile yürüttüğüm çalışmaların bu seçimde katkısı olduğunu düşünüyorum. ERS

açısından da merkezinin Lozan'da olması nedeni ile hem İngilizce hem Fransızca konuşabilmenin bazı durumlarda avantaj sağladığı gerçeğini de vurgulamam doğru olacaktır. Herkese saygılı ve eşit davranma, verilen işi bitirme, doğruları kimseyi kırmadan söyleyebilme, çevresindekileri destekleme, yol göstererek başarıya ulaşma ve iyi ilişkiler kurma gibi NDS'te edindiğimiz davranış biçimleri belki de görevlerin kendi kendine gelmesini sağlamakta.

NDS'den sonra tıp ve özellikle göğüs hastalıkları. Bu tutkuyu aşılaman size kim oldu, sizi yönlendiren kişiler kimlerdi?

NDS'ye girdiğimde ve çıkarken de arkadaşlarımdan yazdığı gibi hep hekim olmak istedim. Hiç şüphesiz seçimimde, annemin de hekim olup mesleğini bana çok güzel göstermesi ve benim de küçüklüğümden beri bunu benimsemiş olmam en büyük neden. Tabii ki bir sınav sonucu bu seçim gerçekleşiyor. Bu sınavı başarabilmek için NDS'de verilen eğitimin o dönemde fazlası ile yeterli

olması, başarabileceğimi dile getiren Hocaların bulunması da önemli diye düşünüyorum.

Özellikle göğüs hastalıklarını seçmemde ortaokul ve lisede okuduğumuz kitaplardaki zor nefes alan veremli, zatürreli kişilere üzülmem kadar annemin İngilizce ve Fransızca göğüs hastalıkları dergilerini okuyup bazen ona tercüme etmiş ve konuyu sevmiş olmamın etkisi olduğunu sanıyorum.

Özellikle astım ve KOAH ile ilgili yüzün üstünde araştırma makaleniz yayınlandı, ödüller kazandınız, kronik solunum yolu hastalıkları alanındaki gelişmelere büyük katkınız oldu. Türkiye'de bu alandaki gelişimi nasıl değerlendiriyorsunuz?

Türkiye Astım ve KOAH alanında hem araştırmalar açısından diğer ülkelerle epidemiyolojik verileri, risk faktörlerini, tanı, tedavi seçimi ve sorunlarını aynı zamanda gelişmeleri günü gününe takip edip yayınlama imkanına sahip olduğu için şanslı diye düşünüyorum. Yine gerek araştırma gerekse yayın açısından önceden lisede verilmiş eğitimin büyük katkısı olduğunu yatsıyamam.

Var olanı bilip yeni fikir üretmek ve bunu ortaya koymak için gerekli analitik düşüncüyü edinebilmek daha üniversite öncesi eğitimden başlanmalı.

1980 mezunu dönem arkadaşlarınız sizi her yıl sonu töreninde aldığınız "prix d'honneur"lerle hatırlıyor. Peki, Notre Dame de Sion'un size kazandırdığı alışkanlıkların mesleki hayatınıza ne yönde katkıları oldu? Notre Dame de Sion denince aklınıza gelen ilk üç kelime nedir?

Akademik basamakları hızla çıkarak 1998'de 37 yaşında profesör

olmam, kolayca araştırma ve yayın yapabilmem, ödüller kazanabilme, sivil toplum kuruluşlarında çeşitli görevler üstlenme, önceki cevaplarımda da belirttiğim gibi aile görgüsü yanında, okulumuzda edindiğim alışkanlıkların sonucu olarak ortaya çıktı diye düşünüyorum.

NDS denince aklıma gelen ilk üç kelime disiplin, saygı, sorumluluk galiba ama önceki saydığım pek çok değeri ve özellikle kendi sınıf arkadaşlarımızla ve diğer sınıflarla oluşan dostluk ve ilişkiyi söylemeden geçmek de haksızlık olur.

Halen İÜ Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Göğüs Hastalıkları Anabilim Dalı'nda, İmmünoloji ve Alerjik Hastalıklar Bilim Dalı Başkanı olarak öğretim üyeliği görevini sürdürüyorsunuz. Son dönemde okulumuz mezunları arasında tıp fakültelerine olan ilgide büyük bir artış olduğunu gözlemliyoruz. Eğitim sistemimizde gençlerin gelişimi için bu doğrultuda yapılmasını beklediğiniz köklü yenilikler var mı? Öğrencilere önerileriniz nelerdir?

Tıp Fakültesi'ne NDS'den gelmek isteyenlerin arttığını duymak beni çok mutlu etti. Ben okulumuzda verilen eğitimin yanı sıra hakikaten kazanmaya odaklanarak çalışmanın önemli olduğunu düşünüyorum. Ayrıca okul puanı bizimki gibi kıt not verilen okullardan gelenler için dezavantaj olabilmekte, bu üniversite puanına katılmamalı. Özellikle son sınıfta seçmeli dersler üzerinden eğitim yapılması gerektiği inancındayım. Bu derslerin son sene detaylı tekrarının seçilecek alana yönelik yapılacak

sınavda başarıyı getirmesi daha kolay olabilecektir.

Hem çok iyi bir anne, hem de alanında uzman bir doktor olarak iş ve özel yaşamınızı nasıl dengelediğinizin ipuçlarını bizimle paylaşabilir misiniz?

Hem sevdiğiniz hem saydığınız ve güvendiğiniz iyi bir eş seçimi, paylaşarak ve birbirinden destek alarak hoşgörü ve sevgi ile çocukları yetiştirmek, aile yaşantısını sürdürürken iş hayatınızda da düzen ve başarıyı getiriyor. Her birine vakit ayırmak, sorumluluk bilinci ve bunu yapabileceğinize de inanmak en önemli ip uçları olarak sayılabilir.

Dilerim tüm bu söylediklerim yeni NDS'lilere katkı sağlar.

(NDS 80) PROF. DR. BİLUN GÜROCAĞ GEMİCİOĞLU

1980'de İstanbul Notre Dame de Sion Fransız Kız Lisesi'nden, 1986'da İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nden mezun oldu.

1990'da Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Göğüs Hastalıkları Anabilim Dalı'nda eğitimine devam ederek göğüs hastalıkları ve tüberküloz uzmanı, 1992'de de doçent oldu.

1994-1997 arasında İstanbul Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü'ne bağlı immünoloji doktora programını bitirerek, İmmünoloji Doktoru (PhD) unvanını aldı.

1998'de profesör olan mezunumuzun yerli ve yabancı literatürde yayınlanmış, özellikle astım ve KOAH ile ilgili iki yüzün üstünde araştırma makalesi, kitap ve çeşitli kitap bölümleri bulunmaktadır. Pek çok kongrede araştırmaları ödül kazandı. Yerli ve yabancı dilde yayınlanan dergilerde editör yardımcılığı, yayın kurulu üyeliği ve danışmanlık yaptı. Ulusal ve uluslararası birçok kuruluşta değişik görevlerde bulundu. Halen 2014-2016 dönemi TTD onur kurulu üyeliğini, bilimsel komite ve dış ilişkiler komitesindeki görevlerini sürdürmektedir. Ayrıca GARD TTD temsilcisi ve Türkiye Koordinatör Yardımcılığı ile Türk Göğüs Hastalıkları Yeterlik Kurulu (TGHYK) Yönetim Kurulu Sekreteri ve TGHYK Akreditasyon Kurulu üyeliği görevlerine devam etmektedir. 2014-2017 dönemi European Respiratory Society Türkiye delegeliğini Eylül 2014'te görevi devralmıştır.

Halen İ.Ü. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Göğüs Hastalıkları Anabilim Dalında, İmmünoloji ve Alerjik Hastalıklar Bilim Dalı Başkanı olarak öğretim üyeliği görevini sürdürmektedir.

NDS'liler DERNEĞİ'nin ESKİŞEHİR GEZİSİ (25-26-27 Nisan 2014)

Hazırlayan: (NDS 62) Leyla Tecer

NDS'liler Derneği Bülteninin ilkbahar sayısında Eskişehir gezisi duyurusunu görünce "gitmeliyim" dedim. İlk gidişimizden bu yana altı yıl geçmiş bile. Çok güzel izlenimlerle dönmüştük. Sürekli yenilenen bir kentti. Şimdi nasıl acaba?

Eskişehir'in yerel acentası Ufkunes Turizmin bize gönderdiği yepyeni bir otobüs ile çıktık yola; öğle saatlerinde otelimizdeydik. Gezimizi, saatlerimizi düzenleyen rehberimiz Ufuk Bey'in elinden aldık programı. Geçen defa olmayan park gezileri görüyoruz. Boş alanlar Eskişehirililer için parklara dönüştürülmüş. Buraya AVM-rezidans hastalığı uğramamış! Dileriz hiç uğramaz da hep böyle güler yüzlü,

yıllarda başlamış. Ayakta kalabilen evler daha çok 17-18.yüzyıldan. Bu bölge böyle turistik bir alan değildi. Şimdi evler, lokantalara, kafelere, hatta minik otellere dönüşüyor. Çağdaş Cam Sanatları müzesi çok gelişmiş. Aynı binada bir de Kent Belleği müzesi açılmış. Eskişehir tarihi gözler önünde: Frig, Selçuklu, Osmanlı dönemi belgeleri, haritalar. Arkeoloji sevenler için ETİ Arkeoloji Müzesi'ne gitmeden olmazdı. Yenilenmiş, güncellenmiş sunumu ile rehberimizin anlatımı birleşince Anadolu topraklarının zenginliklerini bir kez daha görüyoruz.

Dinlenme molamız Porsuk üzerinde bir gezi. Eski halini bilenler nasıl çamur

Üniversitesi. Bölümleri, etkinlikleri ve kampüsüyle gurur verici bir model. İkincisi Osman Gazi Üniversitesi. Genç bir kentteyiz. Kış aylarında öğrenciler lokanta ve kahvelerde çalışabiliyormuş ama sınav zamanı pek çoğu işi bırakıyormuş.

Geçmiş 1525 yılına uzanan Osmanlı'dan kalma, pek çok kez restorasyon geçirmiş Kurşunlu Camii ile külliyesi içinde bir de sıcak cam atölyesi var. Yapım aşamalarını izliyoruz... Bu toprakların simgesi lüle taşı sergisini gezmeden olmaz çünkü dünyadaki tek Lüle Taşı Müzesi bu.

Bilim, Kültür ve Sanat parkı daha da şaşırtıcı! 500 dönüm alan üzerine yayılmış, her yaşta insanın bütün gününü geçirebileceği, eğlence içinde öğretmeye yönelik yatırımlarla dolu. Küçük çocuklara masal ortamı yaratan şatodan, tıpkı yapım gemiden tutun da uzay istasyonuna... koltuklara oturup gökyüzüne karışıyorsunuz. Sabancı Uzay Evi 96 koltuğuyla ülkemizdeki en büyük merkez. Sualtı Dünyası akvaryumunda balıklar, kabuklular... siz onlara gülerseniz onlar da size gülüyor sanki! Çeşitli etkinlikler için Açık hava Tiyatrosu, Japon Bahçesi, aralarda dinlenmek için kahveler ve olmazsa olmaz hatıra eşyası satılan köşeler.

1961 yılında Eskişehir cer atölyelerinde binbir zorlukla ülkemiz tarihinin ilk dört yerli otomobili yapılmış: DEVRİM arabaları. Ne yazık ki üçü yok edilmiş ama biri kurtulmuş. İşte bu Devrim de Eskişehir Tülomsaş lokomotif fabrikasında sergileniyor.

Eskişehir'e gidip ünlü "çibörek"ten yemeden dönülmez. Benden bu kadar. Gidin görün, insana saygılı, insan odaklı belediyeçilik anlayışının yaşamı nasıl kolaylaştırdığına, nasıl anlamlandırdığına tanık olun.

Eskişehir daha da yeni şimdi. Böyle bir hafta sonu geçirmemizi sağlayan, bu gezide emeği geçen tüm arkadaşlarımıza içten teşekkürler.

ferah bir kent olarak kalır.

Yakın döneme kadar Şeker Fabrikası hurdalığı iken 300 dönüm alana kurulan Kent Park çiçek ve çimleriyle, heykelleriyle, yapay göleti ve artezyen suların alınarak yapılmış 350 metrelik plajıyla şaşırtıyor. Ayrıca kulvarlı bir yarı olimpiik yüzme havuzu ile parkın doğusundaki kapalı yüzme havuzu gençleri özendiriyor. İlerde yine çocuklar için midilli bulundurulacak bir de manej var.

Her yer temiz... Demek Eskişehirli kendisine verilen emeği görmüş ve onu korumak istiyor.

Odunpazarı'na yerleşim 1300'lü

birikintisi olduğunu hatırlayacaklardır. 1999 yılında başlayan yeni belediyeçilik anlayışının getirdiği değişimler sonucu Porsuk 2008'de de tertemizdi. Köprübaşı'ndan bindiğimiz gondolların Eskişehir'de yapıldığını duyunca bu sihirli değnek dokunuşundan daha da keyif aldık.

Belediye Başkanı sanatsever olunca şehir anlam kazanıyor. Opera - Senfoni binası, Haller Gençlik Merkezi, Yılmaz Büyükerşen Balmumu Heykel Müzesi... Gençler girip çıkıyor. Giriş ücretleri ya yok ya çok düşük. Her şey eğitim için çünkü bu kentte iki büyük üniversite var. İlki ünlü Anadolu

YENİ SEZON ETKİNLİKLERİ

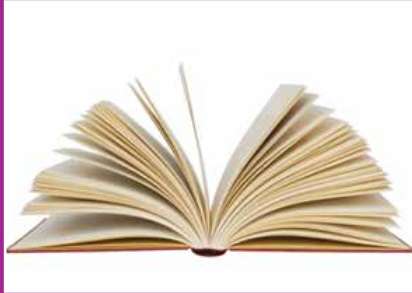

GEZİ

18 EKİM CUMARTESİ

KIRKLARELİ VİNO DESSERA
BAĞLARINA GEZİ

Nuriye Doğan 0533 765 50 54
Lena Yeniorgan

TÜYAP

8-16 KASIM TÜYAP'TAYIZ

15 KASIM CUMARTESİ PANEL
SAAT 15.30
"SİNEMANIN EDEBİYATLA
YOLCULUĞU"

Konuklar: Atilla Dorsay,
(NDS 90) Azize Tan

Canan Ünsal 0532 558 75 35

TİYATRO

8 KASIM CUMARTESİ
SAAT 16.00

MODA SAHNESİ
"PARKTA GÜZEL BİR GÜN"

Yazar: Kieran Lynn

Oyuncular: Mert Fırat,
Volkan Yosunlu, Didem Balçın

Tülay Manuelyan 0532 311 82 82
Ayfer Kalafatoğlu 0532 433 88 89

BALE

29 KASIM CUMARTESİ
SAAT 16.00

SÜREYYA OPERASI
GISELLE BALESİ

Ayfer Kalafatoğlu 0532 433 88 89

YENİ YIL KERMESİ

12 ARALIK CUMA
SAAT 09.00-14.00

NOTRE DAME DE SION'DA

Ayfer Çağlayan 0212 246 59 47

KONSER

8 OCAK PERŞEMBE 2015
SAAT 20.00

LÜTFİ KIRDAR SALONU

BORUSAN FİLARMONİ
ORKESTRASI YENİYIL KONSERİ
ve KOKTEYL

Ayfer Kalafatoğlu 0532 433 88 89

20 JANVIER

18 OCAK 2015

OKULUMUZDA
13.00'DEN İTİBAREN
65, 75 ve 90 MEZUNLARIMIZA
"ANI PLAKETLERİNİ" SUNUYORUZ.

Ceyda Kozikoğlu 0532 282 45 02

YENİ ÇIKAN KİTAPLAR

İzmir Son Durak

(NDS 64) Ester Almek, Minval Yayınları'ndan çıkan "İzmir Son Durak" adlı eserinde İzmir'de başlayıp Berlin Kreuzberg'den Şanlıurfa Göbeklitepe'ye kadar uzanan bir hayat öyküsünü işliyor duru Türkçesiyle... Çılgın partileri, arkeolojik kazıları, insanlık hallerini; insanın başarı hırsını, hayata küskünlüğünü, tökezlemesini, yenilenmesini okuru sıkmadan, yormadan, uzun ve dolambaçlı anlatımlara yer vermeden ele alırken izleği aşk oluyor...

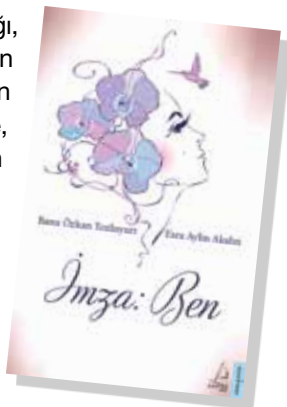
Türkiye'nin Akdeniz Siyaseti 1923-1939: Orta Büyüklükte Devlet Diplomasisi ve Deniz Gücünün Sırları

(NDS 78) Prof. Dr. Dilek Barlas ile Doç. Dr. Serhat Güvenç'in yazdığı ve Koç Üniversitesi Yayınları tarafından yayınlanan kitapta iki dünya savaşı arası dönemde Türkiye'nin Akdeniz'deki etkinlik arayış-

larının diplomasisi ve deniz gücü boyutları ele alınıyor. Güvenlik arayışındaki Ankara'nın savaş sonrası Avrupa devletler sistemine eklenme çabalarına dikkat çekilerek bunun Osmanlı ve Cumhuriyet diplomatik tarzları arasındaki güçlü bir sürekliliğe işaret ettiği sonucuna varılıyor.

İmza: Ben

Destek Yayınları'nın yayınladığı, babalara yazılan mektuplardan oluşan "İmza: Kızın" ile başlayan serüven, daha sonra eşlere, hayali prenslere yazılan mektuplarla "İmza: Kızın" ile devam etmişti. Seri, kadınların "İmza: Ben" diyerek "son bir söz" söylemek istedikleri kişilere yazdıkları mektuplarla sona eriyor. Geçmişleriyle, gelecekleriyle, kendileriyle, sevdikleriyle, sevmedikleriyle he-saplaşan 154 kadından ikisi de bizim mezunumuz: (NDS 70) Emine Esenkova Gönel ve (NDS 90) Ayşe Serpil Sayar Şengör.

Kıskaçtaki İnsan ve İsyen

1994 yılından beri Cumhuriyet Gazetesi'nde çalışan gazeteci (NDS 82) Özlem Yüzak'ın toplumsal sorunları irdelediği ilk kitabı Kırmızı Kedi Yayınları'ndan çıktı. Kitap kıskaçtaki insanı anlatıyor. Siyasi otoritenin kıskaçı, ekonomik kıskaç, dini kıskaç, mahalle baskısı derken üstelik özgürlük ve demokrasi söylemi altında dar bir alana hapsediyor yaşamlar. Ve insanlar ne olduğunu tam olarak anlayamadan çember giderek daralıyor... Kitabın amacı küçük bir durum saptaması yapmak ve geleceğin izdüşümlerini aramak... Her şeyin değiştiği dünyada; var olan düzenin asla ve asla değişmeyeceğine olan inancın yıkılması, belki de ilk adım...

Bubu'nun Çemberi

Can Yayınları Danışmanı psikolog (NDS 03) Cemre Soysal'ın bu ilk çocuk kitabı Can Çocuk Yayınları tarafından yayınlandı.

Orman sakinlerinin hayatı ormanın en güzel ağacı, dev ağaç Bubu'nun gölgesinde geçer. Bubu'nun tehlike altında olduğunu öğrenen dostları onu kurtarmak için seferber olur.

SERGİLER

Nelli Journey "Devri Alem" Sergisi

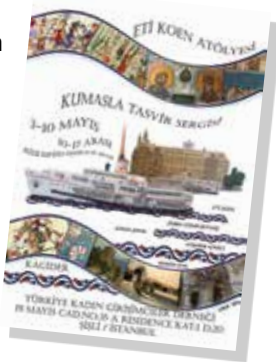
Yıllardır takı sanatını, heykel algısı kapsamında ele alan takı sanatçısı (NDS 65) Nelli Gavriyeloğlu, 3-24 Mayıs tarihleri arasında Ayşe Takı'da açılan "Devri Alem" başlıklı sergisinde özellikle dairesel hareketi, "takı-üç boyutlular"ının temel motifi kabul eden bir anlayışı üç farklı biçimiyle ortaya koyuyor.

Kumaşla Tasvir Sergisi

Eti Koen Atölyesi sanatçıların "Kumaşla Tasvir Sergisi" 3-10 Mayıs tarihleri arasında KAGİDER'in Şişli'deki lokalinde sanatseverlerin beğenisine sunuldu.

Osmanlı ve Türk motiflerine olan tutkusunu kumaşla çalışmalarına aktaran ve 'Kumaşla Tasvir' adını verdiği kendi tekniğini geliştiren NDS'li Eti Kastaryano Koen atölyesinde yetiştirdiği öğrencilerine tekniğini öğretmekte ve bu alanda geleneksel Türk kültür ve sanatını sürdürmeye çalışmaktadır.

Kiplas'ta Karma Sergi

Uzun yıllar İstanbul Resim ve Heykel Müzesinde resim çalışmalarına katılan üç sanatçının 7 Mayıs-7 Haziran arasında KİPLAS Sanat Galerisi'nde açtığı karma sergide

NDS'li ressam Esti Yaeş Saul eserlerinde mistik ve güncel arasındaki serüveni gözler önüne seriyor. Kullandığı renklerle yokluk ve varlığı tanımlayan formları ve kolaj izlenimi veren yağlıboya kompozisyonlarıyla denge ve huzuru yansıtmayı amaçlıyor.

Metaformoz Seramik Sergisi:

Ani Setyan Atölyesi

(NDS74) mezunları Elenka Eldek Çadırcıoğlu ve Ivon Cerrahoğlu 7 yıldan beri gittikleri Ani Setyan seramik atölyesinin diğer öğrencileriyle birlikte 2-8 Haziran 2014'te üçüncü sergileri Metaformoz'u açtılar. Şişli Bulgar Eksarhanesi Vakfı'nda sergiledikleri eserleri şamot, akçini ve kırmızı çamurdan oluşan insan figürleri, panolar vs izleyiciler tarafından büyük ilgi gördü.

(NDS 05) Ressam Reysi Kamhi'nin katıldığı karma resim sergisi 18 Şubat-15 Mart arasında Tankut Aykut Galerisi'nde sanatseverlerle buluştu.

BURSLU ÖĞRENCİLERİMİZDEN MEKTUPLAR:...

"Sınav sonuçlarım bugün itibarıyla açıklandı, ekte transkriptimi yolluyorum. Dört yıl boyunca dernek olarak göstermiş olduğunuz destekten dolayı çok teşekkür ederim. Lisans eğitimimi başarı ile tamamladım. Yeni bir hayat ve maceralara yol almak üzere baş koydum. Umarım sizler gibi başarılı olup genç öğrencilere destek olabilecek seviyeye en kısa zamanda ulaşırım. Her şey için tekrar çok teşekkür ediyorum. İyi çalışmalar."

Serkan Berber

"Tez savunmamı bugün verdim ve belgelerimi bu hafta içinde teslim edip mezun durumuna geçeceğim hayırlısıyla.

Beni bu imkândan faydalandırdığınız için size çok çok teşekkür ederim...

Saygılarımla, sağlıcakla kalın..."

Derya Davran

"Ben İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Psikoloji Bölümü öğrencisi Ezgi Başkan. Bugünlerde mezun olma sevincini yaşıyorum. Bu sevincimi ortağı olan sizlerle paylaşmak istiyorum.

Siz, benim elime bir kalem verdiniz. Bu kalem bugün benim diplomam. Bu zorlu yolda bu kalemi bir fener gibi elime verip yolumu aydınlatan, benim ben olmamı sağlayan Notre Dame de Sion'lular Derneği'ne sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

Burs vermek öğrenciyi sevmek ve sevindirmek demektir. Beni sevdiğiniz ve sevindirdiğiniz için teşekkür ederim. Saygılarımla,"

Ezgi Başkan

"2010 yılında başladığım Uşak Üniversitesi Kimya Mühendisliği Bölümünü 2013-2014 eğitim-öğretim yılında tamamlamış bulunmaktayım.

NDS'liler Derneği sayesinde aldığım burs bana sadece destek olmakla kalmayıp beni çok mutlu ederek, eğitimimde adeta bir itici güç oldu. Sizlerin yardımıyla arkama aldığım rüzgâr ile okulumu bitirdim.

Hayatım boyunca unutmayacağım bu destek için NDS'liler Derneği üyelerine çok teşekkür ederim. Saygılarımla,"

Mert Aslan

"Bu sene Haziran itibarıyla mezun oldum.

Şimdiye kadar vermiş olduğunuz burslar için sizlere teşekkür ediyorum.

Eğer yüksek lisans yapanlara da burs veriyorsanız başvuruda bulunmak isterim. Boğaziçi Üniversitesi'nde Elektrik-Elektronik Mühendisliğinde yüksek lisansa başlayacağım. Teşekkürler. İyi çalışmalar,"

Erman Kömürcü

BİR KARADENİZ GEZİSİNİN ARDINDAN...

Hazırlayan: (NDS 69) Betti Özyel

Karadeniz gezisinin planlandığını duyduğumda, eteklerim zil çaldı denebilir. Uzun zamandır görmek istediğim yöreleri ve gitme fırsatını hiç bulamamıştım.

Diğer NDS gezileri düşünüldüğünde, katılım oldukça düşüktü, 13 kişiydik. Sayı sizleri kaygılandırmadan peşin belirteyim, önemli bir olumsuzluk yaşanmadı.

Bir Perşembe sabahı, güneş daha doğmadan yola koyulduk. Uçak Trabzon'a yaklaştığında, pencereden gördüğüm manzara kartpostallıktı, yeşil yamaçlara dağılmış tek-tük yayla evi sanki beni göreceğim güzelliklere hazırlıyordu. Trabzon bildiğimiz tanıdık bir büyük şehir. Yüzölçümü nispeten küçük olabilir, ancak belli bir özelliği yok. Yağmur henüz başlamamışken, fırsatı kaçırmamak gerek, program değişiyor ve Sümela'ya hemen gidiliyor. Çok da iyi yapılıyor zira Karadeniz yağmurunda oraya tırmanmak nasıl olurdu???? Düşünmek bile istemiyorum. Olağanüstü bir yer. Dünyada dış yüzeye yapılmış fresklerin bu kadar güzel görüldüğü başka bir yer var mı,

bilmiyorum. İnanmakta güçlük çekiyor insan. Konum öyle bir ayarlanmış ki, doğa bu freskleri etkileyemiyor. Buna karşın, insanlar her yerde gördüğümüz imzalarını çoklukla bırakmışlar.

Arkasından Ayasofya'ya gidiyoruz. Çok iyi restore edilmiş ve camiye dönüştürülmüş, ancak duvardaki güzellikleri göremiyoruz. Boyanmamış ama mekanın üstü bir tür tente/branda ile örtülmüş ve her şeyin altına bir perde çekilmiş...

Atatürk Köşkü, güzel bir bina, restorasyon aşamasında olduğundan içeri giremiyoruz, güzel bir bahçesi var, ağaçların altında soluklanıyoruz.

Cuma sabahı Uzungöl'e hareket. Yolda çay fabrikası ziyareti. Çayı pek sevemeyen ve hatta içmeyen ben merakla çay üretimini izliyor ve çayın roka yapraklarını andıran orijinal görüntüsüne bakakalıyorum. Uzungöl'e vardığımızda bizi o ünlü kartpostal görüntüsü karşılıyor ve beraberinde de olağan yağmur. Şemsiyelerimizi kuşanıp yürüyüşe çıkıyoruz. Islanmamak için bir

kahveye oturuyoruz, yağmur diniyor ve muhteşem bir güzellikle karşılaşıyoruz: Yeşil yamacın üstünde bir gökkuşağı. Doğanın bize sürprizi deyip felsefeye dalıyoruz.

Cumartesi rotamız Ayder Yaylası. Rize Botanik Bahçesi, büyük ve güzel bir çay bahçesi bana göre. Botanik beklentimi hiç karşılamıyor. Yol üstündeki Fırtına'da gençlerimiz rafting serüveninde Karadeniz akarsularında arınıyor. Benim de içinde bulunduğum daha genç dört kişi ise kahve içerek onlara el sallıyor... Yaylaya vardığımızda, yakından görüntü biraz hayal kırıklığı yaratıyor. Turizme yönelişin sonucu pek iç açıcı değil. Yaylaların uçaktan görüntüsünü hatırlayarak teselli bulmaya çalışıyorum.

Pazar, son günümüz. Trabzon'a doğru yola çıkıyoruz. Trabzon'da son alışverişler, müzeye çevrilen eski bir konağı ziyaret ve İstanbul'a dönüş.

Yediklerim ve içtiklerim bende kaldı, gördüklerimi aktarmaya çalıştım. Her zamanki gibi dört dörtlük bir geziydi.

Mobile Marketing & Advertising

Big Data

Digitalization of Marketing

WE CONSULT TO

OPERATORS

Avea (Turkey)
Turkcell (Turkey)
Vodafone (Turkey)
Globe Telecom (Philippines)
DTAC (Thailand)

BRANDS & AGENCIES

Boyer (Turkey)
Simit Sarayı (Turkey)
Alametifarika (Turkey)
Rabarba (Turkey)
Cereyan (Turkey)

PUBLISHERS

Electronic Arts (USA)
Chillingo (UK)

CONSULTANCY PARTNERS

STL (UK)
MVP Global (UK)

SR ISABELLE İLE SÖYLEŞİ...

Hazırlayan: (NDS 64) Lale Murtezaoglu

Bonjour, Sr Isabelle. Parlez-nous, s'il vous plaît, de votre arrivée à Istanbul.

Je suis arrivée à Istanbul en 1979 et j'en suis partie en 1989, parce que j'avais atteint l'âge de 65 ans. J'étais venue à la demande de mes Supérieures. Auparavant, j'avais toujours vécu dans les couvents et les pensionnats de Sion, sauf les 5 années précédant mon départ pour la Turquie. En effet, j'avais été envoyée 3 ans à Francfort/Main, de 1974 à 1977 où je donnais des cours dans une école de langues, un milieu international et très nouveau pour moi; c'était au moment même de la "Bande à Baader", un groupe terroriste... A mon retour en France, je n'avais pas de poste à Sion, j'ai été acceptée dans une école privée de la banlieue est de Paris ; là encore, j'ai fait des expériences : une école mixte, avec des enfants qui savaient à peine écrire une phrase correcte, en classe de 5è (= 7e), turbulents, difficiles.... Alors quand je suis arrivée ici, j'ai été éblouie par la sagesse des élèves, leur bonne tenue, je retrouvais le meilleur de ce que j'avais connu à Sion ! Leur niveau de français en 8e m'étonnait aussi ; j'ai commencé avec une façon ridicule de faire les dictées "Dans le ciel bleu (bis) brillait _un soleil éclatant (bis)... Mais Sr Myrienne était là, elle m'aidait beaucoup. J'étais frappée également par la facilité avec laquelle les élèves, même les plus jeunes -Hazırlık- savaient prendre la parole en public. Je garde le meilleur souvenir de mes 2 premières années. Mais après, j'ai été nommée Directrice, car Sr M.Berthe était atteinte par la limite d'âge. Je peux dire que cette fonction ne me convenait pas vraiment, et qu'elle m'a pesé bien lourd.

Dans la ville d'Istanbul, quand j'ai pu comprendre un peu, deux choses m'ont frappée: le fait que tous les souhaits se faisaient au pluriel (iyi seneler... iyi akşamlar), ce qui, pour moi dénote quelque chose de généreux dans le tempérament de la population... Autre remarque : le fait que les gens s'interpelaient avec le vocabulaire de la famille : des enfants

dans la rue me disaient "taizé", des ouvriers disaient à l'un d'eux "ağabey" et tout le monde comprenait... J'ajoute que je n'ai pratiquement jamais eu à rester debout dans l'autobus.

Au jour le jour, la langue a été pour moi une difficulté certaine au début, spécialement dans ma fonction que je n'aimais déjà pas trop... Mais, au dehors, on a toujours cherché à m'aider, et si je trébuchais, des mains se tendaient immédiatement... C'est une marque de la société turque qui me la rend très chère.

Si vous permettez, un mot sur votre enfance et votre formation.

Grâce à Dieu, j'ai connu une enfance très agréable avec mes 5 frères et sœurs, dans les divers lieux où nous avons habité en France, jusqu'à la 2è guerre mondiale. A la déclaration de la guerre, j'avais 15 ans, et pour la 1ère fois, je suis entrée comme pensionnaire à ND de Sion, au Mans, dans l'ouest de la France.. Les ennuis ont commencé avec l'Exode; la maladie et la déportation ont touché ma famille. Je suis rentrée au couvent de Sion dès mes 18 ans. De 1942 à 1945 je suis restée à Paris pour la formation du Noviciat, avec toutes les restrictions alimentaires, les alertes la nuit, la peur... Mais après mon engagement religieux en janvier 1945, j'ai été envoyée dans notre maison de Biarritz. Alors là!... Imaginez le soleil, les camélias, les mimosas partout, et le bon air de l'Océan... J'y suis restée 4 ans, et j'ai entamé par correspondance les études universitaires qui étaient nécessaires pour pouvoir enseigner. Après, je suis passée par nos maisons du Mans, de Paris, d'Evry, de Strasbourg, de Francfort, d'Istanbul, d'Alexandrie, de Jérusalem, et je me suis retrouvée à Istanbul en 2002.

Avez-vous trouvé beaucoup de changements, en revenant?

Je suis revenue pour les 2 dernières années de Mr Tampigny. Je n'avais plus rien à faire avec les élèves, mais je voyais les changements : la mixité,

la disparition du Orta. Déjà beaucoup d'embellissements dans l'école, et avec Mr de Lansalut, ça a continué et ça a explosé....!

En ville, ce sont les bords du Bosphore, de la Corne d'Or qui m'ont frappée, si propres, si bien aménagés pour la promenade. Petit à petit aussi, les routes ont été bordées de dessins d'herbe et de fleurs, entre le centre-ville et l'aéroport, par exemple, de même en Asie en arrivant au pont... Ces arrangements qui s'ajoutent aux beautés naturelles de la ville font une profonde impression.

Est-ce que cela me manquera ? Je ne connais pas la région où je vais vivre (la Provence), mais ici, le soleil, le vent et l'eau, créent un cadre exceptionnel. Ce qui me manquera probablement davantage, c'est la chaleur humaine de la population, ce sera très bon de m'en souvenir et d'y repenser.

Est-ce que vous avez un message à nous laisser?

Oui, je voudrais vous laisser une remarque et un encouragement.

La remarque, c'est que la communauté religieuse s'est évanouie, mais à côté d'elle, la communauté des Anciens, sous la direction efficace de sa Présidente, est devenue solide comme un roc. Le lycée, nos Supérieures peuvent s'appuyer sur ce roc. L'encouragement, c'est: que chaque élève de Sion s'inspire de la violette, (toujours mise en avant lors de la moindre fête) pour rayonner, modestement et courageusement, là ou Dieu l'a fait fleurir !

SR MONIQUE İLE SÖYLEŞİ...

Hazırlayan: (NDS 64) Lale Murtezaoğlu

Bonjour Sr Monique. Ça fait des années que vous êtes à Istanbul. A quelle date êtes-vous arrivée? Quelles étaient vos premières impressions?

Je suis arrivée à Istanbul exactement le 9 Octobre 1970. Il faisait nuit. L'aéroport était très sombre. Et il y avait Sr Anne-Véronique et une ancienne, -je crois qu'elle s'appellait Alin Kürkçüyan- qui étaient venues me chercher. Je suis arrivée à Sion. J'ai retrouvé les sœurs; elles étaient nombreuses à l'époque, je ne les connaissais pas toutes. C'était mon premier contact avec Istanbul. Le premier lundi, je me souviens d'avoir assisté à la cérémonie du drapeau. Les élèves étaient en rang, elles m'ont regardé en souriant, elles murmuraient entre elles. Voilà c'était ma première impression avec le lycée, avec les élèves. Très vite aussi j'ai visité la ville, c'est à dire les monuments principaux, ces monuments très imposants. Cette ville tellement riche en histoire que j'ai découverte petit à petit et le pays aussi.

Quelles étaient les difficultés que vous avez rencontrées durant votre séjour?

Ma principale difficulté a été de ne pas comprendre ce que les gens disaient. Evidemment je ne savais même pas un mot de turc. Sr Anne-Véronique m'avait dit: On va te dire "Hoşgeldiniz". Tu vas répondre "Hoşbulduk". Alors j'ai répété "Hoşbulduk, Hoşbulduk". Un jour on m'a dit "Nasılsınız". J'ai répondu "Hoşbulduk". Evidemment ça a fait rire. C'était très difficile parce que je ne pouvais pas communiquer avec les gens. Ici avec les sœurs on parlait français, mais en dehors il fallait quand même savoir un minimum de turc et moi je ne savais pas. Après ça a été mieux.

Avant de venir à Istanbul, dans quel pays vous étiez enseignante? Pourquoi êtes-vous venue à Istanbul?

Avant de venir en Turquie, j'étais en France plus précisément à Marseille. Là j'avais été enseignante et j'ai fait aussi mes études supérieures. Je suis diplômée de l'université de Marseille. J'ai quitté la France pour la première fois pour venir à Istanbul parce qu'ici

Sr Anne-Véronique, professeur de philosophie avait demandé aux Supérieures si je ne pouvais pas venir pour un poste d'enseignante. Alors les Supérieures m'ont demandé si je voulais bien y aller. J'ai beaucoup hésité au début parce que c'était quand même un univers que je ne connaissais pas. Finalement j'ai dit oui. Et je n'ai jamais regretté. Ça fait 44 ans que je suis là et je vais repartir en France avec beaucoup de regrets.

Permettez-moi de vous demander l'histoire de votre enfance et votre formation.

Je suis née dans le sud ouest de la France. C'est à dire tout près de Bayonne, à Biarritz. C'est à la fois une région où il y a la montagne les Pyrénées, et la mer, l'océan Atlantique. C'est une très belle région. Je suis née dans une famille très unie. Nous étions cinq enfants. Et on parlait basque; c'est ma langue maternelle. Je suis allée à l'école de mon village. C'était une petite école mais on y apprenait très bien le calcul, la grammaire, l'orthographe. J'ai connu Sion à 13 ans, à Biarritz. J'ai fait aussi un séjour à Saint Omer dans le Pas de Calais pour continuer mes études. Après j'ai fait ma formation religieuse dans la région parisienne. Ça s'appelait Grand Bourg.

Pourquoi vous avez choisi NDS?

Parce que ma sœur avait déjà été à NDS à Biarritz et maman a voulu aussi que j'aille à Biarritz et là j'ai connu les sœurs et leurs manières de prier, d'accueillir les gens et cela me plaisait. J'ai connu Notre Dame de Sion, je n'ai pas connu d'autres congrégations religieuses.

Au fil des années il y a eu beaucoup de changements au sein du lycée, pourriez-vous évoquer quelques petits souvenirs qui vous ont marqués?

Ah, ça j'aurais de quoi écrire un livre vraiment... Je vais seulement évoquer deux souvenirs. Au début quand je suis arrivée, j'avais une guitare, je grattais un peu, ce n'était pas très professionnel mais bon. J'avais cassé une corde et s'il manque une corde

on ne peut pas jouer correctement. J'ai cherché partout, impossible d'en trouver. Alors je suis allée dans un magasin où il y avait un peu de tout. Et là il y a un monsieur qui m'a dit "nous on n'en a pas mais je vais t'emmener quelque part où tu vas trouver" et il est venu avec moi acheter cette corde et ça je ne peux pas l'oublier. Cet accueil, c'était vraiment merveilleux, vraiment incroyable. Bon ça c'était dans mes premières années. L'autre exemple de souvenir mais je n'ose même pas vous raconter tellement j'ai honte mais je vais vous raconter. C'était avec Sr Marie-Berthe, on avait décidé un jour d'aller au Bosphore, elle aimait beaucoup marcher et moi aussi. Alors on était allé marcher à Bebek, on voulait acheter un sandwich et continuer à marcher. Le serveur d'un restaurant nous dit "venez, venez!" en turc. Alors on s'est dit qu'on allait manger un poisson et on y est entré, à peine étions nous dedans qu'on a vu qu'il y avait un bassin avec des poissons; on s'est dit "Mon Dieu, c'est peut être pas de notre niveau", mais on n'a pas osé repartir. On a commandé le minimum, chacune un poisson, une salade pour deux, et de l'eau. Après on s'est dit si jamais on n'a pas assez d'argent pour payer, qu'est ce qu'on va faire, aucun bijou, nos montres ne valent rien, on était là toutes ennuyé mais bon tant pis maintenant on est là, on ne peut rien faire. Quand l'addition arrive Sr Marie-Berthe me dit "on est fichu, on n'a pas assez d'argent". Or on n'avait que les deux tiers de l'addition. Qu'est qu'on va faire? Alors Sr Marie-Berthe pas complexée du tout, -mais moi j'étais

Devamı arka sayfada...

honteuse, confuse- elle appelle le garçon et lui dit "nous sommes des professeurs, nous n'avons pas assez d'argent pour payer mais on reviendra demain pour redonner le complément". Alors le serveur nous dit "ça ne fait rien, ne vous inquiétez pas, vous avez mangé, 'Afiyet Olsun' pas de problème". Il s'en va et trente secondes après, il revient et nous dit "Est-ce que vous avez assez d'argent pour rentrer?" Comment voulez vous qu'on oublie une chose pareille, c'est impossible, incroyable! Je me disais que si nous étions en France, on nous aurait dit "On va appeler la police!" Bien sûr le lendemain on est repartie avec une enveloppe bien remplie.

Loin de la Turquie, qu'est ce qui vous manquerait le plus?

Ah là, je pourrais aussi écrire des pages, évidemment ce qui va me manquer ce sont: les élèves, les professeurs que j'ai connus et aimés, les anciens, la vie de cette maison bien sûr, mais aussi cette belle ville qui s'est tellement transformée, s'est fleurie; le climat, ces minarets effilés que j'aime particulièrement. Tout Istanbul où j'ai vécu tant d'années. Ce qui me manquera énormément c'est de ne pouvoir pas utiliser certaines formules comme "Geçmiş olsun", "Kolay gelsin", "Gözünüz aydın" Et puis le "Tamam, tamam" à la fin d'une discussion, je le dis parfois en France et on me dit mais

qu'est ce que tu racontes? Puis "Güle, güle" qui m'amusait beaucoup au début, je trouvais ça très mignon. Voilà ce sont les principales choses que je vais regretter... Mais je reviendrai.

Voudriez-vous donner un message aux anciens?

Continuez à vivre avec beaucoup de générosité et de dévouement; vous faites beaucoup d'activités et puis cela crée un climat, il y a un esprit de Sion qui continue à perdurer et ça c'est magnifique. Je vous dis que je vous aime et que je vous emporte dans mon cœur et ma prière.

Nous vous remercions pour cette agréable conversation.

NDS'DEN HABERLER...

NDS'DE MUHABİR FOTOĞRAFÇI GEORGES SİMENON SERGİSİ

Hazırlayan: (NDS 77) Armen Tanikyan

Notre Dame de Sion bu yılki dünya frankofoni günü etkinliklerine, Komiser Maigret'nin yaratıcısı yazar Simenon sergisi düzenleyerek katıldı. Okulumuzun sergi salonu La Galerie'de, Georges Simenon'un 1931-1935 yılları arasında, dönemin gazeteleri için yaptığı röportaj gezilerinde çektiği kareler sergilendi.

"Belçika'dan Türkiye'ye: 1931-1935" başlıklı sergi, polisiye romanlarıyla ünlü Belçikalı yazar Simenon'un pek bilinmeyen muhabir fotoğrafçı yönünü tanıttı. Belçika konsolosluğunun katkılarıyla düzenlenen serginin açılış konuşmasında, Okul Müdürü Yann de Lansalut, La Galerie'de her zaman için Türkiye ile yolları kesişen sanatçıların eserlerini tanıtmaya özen gösterdiklerini, "Fotoğrafçı Pierre Loti" sergisinden sonra, bu kez de polisiyenin duayenlerinden Simenon'u doğrudan insanın özünü yansıtabilecek sadelikteki kareleri ile sanatseverlerle buluşturmayı amaçladıklarını ifade etti. Belçika Başkonsolosu Henri Vantieghem ise yaptığı konuşmada Simenon ile yine Belçikalı bir yazar olan Tintin'in yaratıcısı Hergé arasındaki biyografik benzerliklere dikkat çekti.

Ünlü yazarın kadrajından çıkan fotoğraflar galeride üç bölüm halinde sergilendi. 1930'lu yıllarda kriz etkisi altındaki Avrupa ülkelerine, ardından bir Akdeniz turu ile sömürge Afrika, Kongo ve Sudan'a yapılan yolculuklara ve son olarak da Karadeniz ve Türkiye'den fotoğraflara yer verildi. Simenon'un İstanbul'dan geçerken Troçki ile yaptığı röportajlar ve çektiği resimler de 1933 yılında Paris-Soir gazetesinde bu vesile ile yayınlanmıştı. Sergilenen fotoğrafların yanı sıra, her bir bölümde Simenon'un bir de röportajına yer verilerek, fotoğrafların o dönem bağlamında anlam bulmaları sağlandı.

nds'DEN HABERLER...

La médiathèque à l'école maternelle de NDS, un lien avec l'apprentissage du français

La médiathèque rassemble désormais plus de 1200 titres en français et en turc, un fonds de livres dédié à la petite enfance et qui contient les dernières nouveautés de l'actualité littéraire jeunesse française et francophone. Chaque semaine, une documentaliste anime des séances pédagogiques avec les classes de la petite à la grande section, en classe entière ou en demi-groupe. C'est un moment plébiscité par les élèves et une manière de faire du français en dehors de la classe. Les enfants écoutent des histoires en français et réexploitent à l'oral le vocabulaire vu en classe. Venir à la médiathèque permet de familiariser les élèves aux livres et de susciter le goût de la lecture dès le plus jeune âge. Ils y apprennent de manière ludique à devenir de futurs lecteurs: prendre le livre dans le bon sens, choisir un livre tout seul, ne pas le finir s'ils ne l'apprécient pas ou au contraire, le relire dix fois s'il leur plaît...

Emprunter un livre à la maison

La fin de chaque séance est un moment très attendu par les élèves car ils peuvent choisir eux-même un livre pour emmener dans la classe (pour les plus petits) ou à la maison (pour les plus grands). C'est une manière de les responsabiliser petit à petit, ce qui les rend très fiers. A l'heure des livres numériques, il est important de garder le contact avec le papier, d'apprendre à tourner les pages, de prendre soin des livres et de rêver devant les illustrations quand on ne sait pas encore lire. Ce qui fait grandir un enfant, c'est de développer son imagination et rien de mieux que de le faire avec un livre!

Fransızca Öğrenmenin Yollarından Biri de NDS Anaokulumuzdaki Kütüphane Seansları

Kütüphanemizde artık 1.200 adet Fransızca ve Türkçe kitap bulunuyor. Küçük yaştaki öğrencilerimize hitap eden bu kitap koleksiyonu, Fransa ve Fransızca konuşan diğer ülkelerdeki ilköğretim edebiyatının en son örneklerini de içermektedir.

Kütüphane sorumlusu her hafta, 5 ve 6 yaş öğrencilerimizle tüm sınıfça ya da gruplar halinde kütüphane seansları düzenler. Öğrencilerin çoğunlukla benimsediği bir andır bu ve sınıf dışında Fransızca ile haşır neşir olmalarına imkan sağlar. Çocuklar Fransızca hikayeler dinlemekte ve sınıfta öğrendikleri kelimeleri tekrarlamaktadırlar. Kütüphane seansları öğrencileri kitaba alıştırmaya ve en küçük yaştan itibaren onlara okuma zevki aşılamaya yardımcı olacaktır. Çocuklar burada kitabı doğru tutma, tek başına kitap seçme, beğenmediği kitabı yarım bırakma, beğendiğini ise defalarca okuma gibi geleceğin okuru olmanın gereklerini oyunsu yöntemlerle öğrenmektedirler.

Ödünç alınan kitaplar

Her seans sonunda 5-6 yaş sınıfı öğrencilerimiz evlerine, daha küçükler (4-5 yaş ve 3-4 yaş) sınıfa götürmek üzere kendi başlarına birer kitap seçerler. Kitap seçim zamanı öğrencilerimizin en sevdikleri anlardan biridir. Bu onlara yavaş yavaş sorumluluk aşılamanın bir yoludur ve kendileriyle gurur duymalarını sağlar. Sanal kitap çağında kâğıtla teması korumak, sayfa çevirmeyi öğrenmek, kitaplara özen göstermek ve henüz okuma bilmezken resimlere bakıp düşe dalmak önemlidir. Bir çocuğun büyümesini sağlayan, onun hayal gücünü geliştirmektir, hayal gücü de en iyi kitapla gelişir!

BAŞSAĞLIĞI DİLİYORUZ.

(NDS'li Jülide Kavur Aysu,
NDS'li Diana Canetti,
(NDS 40) Leyla Ceylan Yaybulak,
(NDS 48) Mirey Danon Kohen,
(NDS 54) Merih İpek,
(NDS 56) Beki Albukrek Bardavit,
(NDS 57) Eda Erbeş Magriso,
(NDS 61) Ketty Maresia Zakari,
(NDS 62) Feride Boz Horada,
(NDS 62) Nerime Bayazıt Kötehe,
(NDS 65) Figen Öndin,
(NDS 86) Beki Nirel Poyastro,

(NDS'li İlhan Tagaryan Acarlı'nın eşi,
NDS'li Tülay Yılmaz Gözübüyük'ün eşi,
NDS'li Figen Umut'un eşi,
(NDS 53) Ülkü Anlı Necipoğlu'nun eşi,
(NDS 65) Gülay Cantürk Hebel'in eşi,
(NDS 65) Şen Karlı Onganer'in eşi,
(NDS 65) Leman Karaca Dorsay'ın ağabeyi,
(NDS 66) Sofia Boz Batı ile
(NDS 73) Rozet Boz Özfresko'nun abaları,
(NDS 70) Semra Seran Çizmen'in eşi,
(NDS 70) Zeynep Atman ve
(NDS 72) Lale Atman'ın kız kardeşleri,
(NDS 71) Sima Baruh Balul'un eşi,
(NDS 77) Tamar Parağamyan
Sefer'in erkek kardeşi,
(NDS 81) Silva Hagopyan Arısoy'un ağabeyi,
(NDS 81) Gül İsmet Ataç'ın erkek kardeşi,

(NDS 82) Tanya Şirin Elmaoğlu'nun eşi,
(NDS 83) Nihal Sinangil Erginay'ın eşi,
(NDS 84) Gülrü Yaşaroğlu'nun ablası,
(NDS 90) Özlem Altay Özen'in ağabeyi,

(NDS'li Monik Amira İpek'ın annesi,
(NDS 59) Yakut İrmak Özden'in annesi,
(NDS 63) Füsün Aysu Yasar'ın annesi,
(NDS 65) Anita Saban Arat ile
(NDS 70) Eva Saban Goldenberg'in anneleri,
(NDS 68) Anna Beyko Stefani'nin annesi,
(NDS 69) Nadya Aslanyan Hekimoğlu'nun annesi,
(NDS 70) Ayşe Yıldırım'ın annesi,
(NDS 72) Sara Murat Şemarya'nın annesi,
(NDS 72) Şule Tamer Argüder'in annesi,
(NDS 75) Rengin Gürce Sobutay'ın annesi,
(NDS 78) Talin Seyahi Gürman ile
(NDS 80) Karolin Seyahi Kazilas'ın anneleri,
(NDS 83) Pervin Onur'un annesi,
(NDS 84) Jülide Burdurlu Dağtekin'in annesi,
(NDS 86) Ayşegül Ural Öneş'in annesi,
(NDS 89) Rabia Bakıcı Gürel'in annesi,
(NDS 89) Serpil Ekşioğlu'nun annesi,
(NDS 12) Baturay Özgezer'in annesi,

(NDS 75) Oya Pak'ın babası,
(NDS 76) Yeşim Şeyhun Çorluhan'ın babası,
(NDS 79) Sara Ber'i'nin babası,
(NDS 77) Tanya Ekneyan Şirinoğlu ve
(NDS 81) Tamar Ekneyan'ın babaları,

(NDS 80) Elif Su Alkan'ın babası,
(NDS 83) Nazlı Tayman'ın babası,
(NDS 85) Elif Ulukan Fraisse'in babası,
(NDS 87) Aylin Özkan Soliçikoğlu'nun babası,
(NDS 90) Feral Yolal Sunar'ın babası,
(NDS 92) Belmin Dumlulu'nun babası,
(NDS 95) Tolunay Özsoy Donat'ın babası,
(NDS 00) Gülcan Erzi'nin babası,
NDS 9. sınıf öğrencisi Lara Elmaoğlu'nun babası,

(NDS 61) Esin Benderli Çetin'in görümcəsi ve
kayınbiraderi,
(NDS 64) Feyza Algan'ın kayınvaldesi,
(NDS 67) Nadia Ançer Murat'ın kayınvaldesi,
(NDS 71) Lucette Sion Taviloğlu'nun kayınvaldesi,
(NDS 73) Lale Aldıkaçtı Akıncı'nın kayınvaldesi,
(NDS 75) Eti Benarditi Mizrahi'nin kayınpederi,
(NDS 77) Tamar Parağamyan Sefer'in
kayınvaldesi,
(NDS 82) Deniz Şeyhoğlu Veral'ın kayınvaldesi,
(NDS 86) Meltem Özkaya Aknil'ın kayınvaldesi,
(NDS 87) Merva Güler Onur'un kayınvaldesi,
(NDS 94) Özge Şahin'in anneannesi,
(NDS 97) Beliz Şenyüz Saybaşı'nın dedesi,
(NDS 09) Tuğçe Kayabay'ın babaannesi,
NDS'li Tülü Ben Yalçın'ın damadı,

Vefat etmiştir. Yakınlarına sabır diliyoruz.

MÜJDE!

(NDS 66) Türkan Orhon Yıldam'ın oğlu evlendi.
(NDS 69) Yıldız Sayman Orhan'ın kızı evlendi.
(NDS 69) Zekiye Jaklin Kalabalık Kasapoğlu'nun kızı evlendi.

(NDS 95) Melis Karadeniz evlendi, Akar oldu.
(NDS 98) Selin Can evlendi, Juglair oldu.
(NDS 99) Burcu Erülker evlendi, Karakuz oldu.
(NDS 04) Hami Ünlü evlendi.
(NDS 04) Taylan Çalıkan evlendi.
(NDS 04) Deniz Erda evlendi, Telaklı oldu.
(NDS 07) Melek Ulukaya evlendi, Atasoy oldu.

(NDS'li Gervaise Vidal Çasaretto'nun torunu Letizia Peri,
(NDS 62) Ayla Köksal Öner'in torunu Elif,
(NDS 64) Dolly Eskenazi Albukrek'in torunu Marco,
(NDS 67) Mukaddes Bayraktar Orçun'un torunu Selim,
(NDS 70) Elzi Abuaf Siva'nın torunu İgal,
(NDS 72) Nadine Perahya'nın torunu Can Aldo,
(NDS 73) Sibel Aldıkaçtı Özalp'ın torunu Leyla,
(NDS 75) Eti Benarditi Mizrahi'nin torunu Erin,
(NDS 80) Deniz Özküzye Gürkan'ın torunu Yaz,

(NDS 96) Elvide Kürtün Atukeren'in oğlu Mert,
(NDS 96) Hande Özden Alpay'ın oğlu Can,
(NDS 96) Sebla Özcan Önderol'un oğlu Efe,
(NDS 97) Gülnihal Julie Antepli Coulter'in oğlu Alexander,

(NDS 97) Melis Yasa Aytaman'ın kızı Maya,
(NDS 97) Elif Erdoğan Soyöz'ün ikinci oğlu Tan,
(NDS 98) Erzen Öncel Yükleven'in oğlu Ali,
(NDS 98) Burcu Cebesoy Karakan'ın oğlu Derin,
(NDS 98) Beylem Leblebici Birsan'ın kızı Bade,
(NDS 99) Dilara İnan Özbay'ın kızı Leyla,
(NDS 99) Seda Köknel Çatalkaya'nın oğlu Batu,
(NDS 99) Ceyda Kayaçetin Schulte'nin kızı Ada Louise,
(NDS 99) Gözde Ayla Turan'ın oğlu Ares,
(NDS 99) Tuğçe Özansoy Akay'ın kızı Lila,
(NDS 00) Aslı Kehale Altınyuva'nın kızı Leyla,
(NDS 00) Sezen Küçükkazes Ergün'ün oğlu Eren,
(NDS 01) Aylin Arslantas Bumin'in oğlu Selim,
(NDS 03) Yasmin Siva Okçu'nun oğlu İgal,
(NDS 04) Esra Topaloğlu Şirin'in oğlu Arda,
(NDS 04) Mine Kayalı Demiray'ın kızı Deniz,
(NDS 04) Gizem Güra Özgür'ün kızı Arya İpek,
(NDS 00) Gözde Gözüşulu Tuncer'in oğlu Ali,
(NDS 00) Selma Ülker İşeri'nin kızı Beril,
(NDS 00) Ceren Özkanlı Rolland'ın oğlu Alex Deniz,
(NDS 00) Hazal Üstündağ George'un kızı Maya,
(NDS 00) Işıl Türkiliz Nguyen'in oğlu Can,
(NDS 00) Sinem Keçeli Şarac'ın oğlu Can,
(NDS 00) Yıldız Biçuri Yükselci'nin oğlu Yankı,
(NDS 01) Aslı Lungenfetzer'in oğlu Levin

Dünyaya geldi. Kutlarız.

Notre Dame De Sion'lular Derneği Banka Bilgileri:

Banka : Garanti Bankası
Şube : Valikonağı Şubesi
Hesap İsmi : NDS'liler Derneği

Hesap No : 6691701
IBAN No : TR56 0006 2000 1830 0006 6917 01
T.C. Kimlik numaranızı Derneğimize bildirmenizi rica ediyoruz.

EKİM - KASIM - ARALIK 2014 -
OCAK 2015

www.ndsliler.com
info@ndsliler.com

NDS BÜLTEN
Notre Dame de Sion'lular Derneği adına

İmtiyaz Sahibi
Lale Murtezaoğlu
Rumeli Cad. 16/6 Nişantaşı/İst.

Sorumlu Müdür
Canan Ayşe Ünsal
Rumeli Cad. 16/6 Nişantaşı/İst.

Yönetim Yeri
Cumhuriyet Cad. No: 127 Harbiye/İst.

Matbaa
Grafika Grup Ofset Film ve Reklam
Hizmetleri San. ve Tic. Ltd. Şti.
Gayret Sok. Uyum Apt. No: 5 Gayrettepe
Tel: 0212 356 80 86

Yaygın süreli yayındır.

Editör
Mine Haksal (NDS 69)
Koordinatör
Ayfer Kalafatoğlu (NDS 80)

Tasarım
Hayati Öztürk
Fotoğraflar
Tülay Manuelyan (NDS 62)

Reklamlar
Fazilet Doğan (NDS 68)

Hazırlayanlar
Ayfer Çağlayan (NDS 69)
Nuriye Doğan (NDS 60)
Ayfer Kalafatoğlu (NDS 80)
Ceyda Kozikoğlu (NDS 72)
Lale Murtezaoğlu (NDS 64)
Canan Pehlivanoglu (NDS 00)
Armen Tanikyan (NDS 77)
Canan Ünsal (NDS 80)
Romi Emirhan Ütücü (NDS 98)
Lena Yeniyorgan (NDS 94)

Adres : NDS'liler Derneği Rumeli Cad. Ogan Apt. No: 16/6 Nişantaşı
Telefon/Faks : 0212 219 24 90
GSM : 0533 765 50 54

YANGIN

SU BASKINI

RESTORASYON

TESİS YÖNETİMİ

(değerleriniz) değerlerimizdir

HİZMETGRUP, geliştirdiği optimal sistemiyle MİNİMUM MALİYET ve MAKSİMUM VERİM amaçlayan profesyonel kadrosu ile çözüm planını uygulamaya koyarak, hizmet vermeye başlar.

YANGIN ve SU BASKINLARININ YOL AÇTIĞI TÜM HASARLARDAKİ ÇÖZÜM NOKTANIZ!

reel optic

Since 1981

**Is Now In
THE GRAND TARABYA**

Nişantaşı ve yeni açılan The Grand Tarabya mağazalarında;
siz NDS Ailesi'ni ağırlamaktan mutluluk duyacaktır.

Reel Optik

Vali Konağı Cad. No: 99 /B Nişantaşı/İSTANBUL • Tel: (0212) 231 43 81-91
Haydar Aliyev Cad. Tarabya Oteli İçi M: 4 Tarabya/İSTANBUL • Tel: (0212) 262 02 00